

Fariel Thimothy
Moja láska

Moja láska

Prežite veľkolepý príbeh lásky,
tajných túžob, napätia či vášní,
ale najmä všedných zlomkov šťastia,
ktoré v živote sú tou najväčšou radosťou.

Napriek tomu, že Max Phoebe (vlastným menom
Joshua Greiner) je hviezdou mnohých televíznych
formátov Ameriky, láska po ktorej veľmi túži
mu nebola dožičená.

Respektíve, lásku by aj v davoch fanúšikov
dávno našiel, no on sám vždy sníval
iba o jedinom mužovi zo svojich snov
(tmavovlasý, hanblivý a krásny, neustále
s úsmevom na rozžiarených očiach).

... Presne tak si ho vždy predstavoval.

No potom sa to stalo. Stalo sa niečo zvláštne,
pretože z neba spadla hviezda.
Jedného dňa predstúpil pred neho Pedro a
svet sa zmenil.

Zmenil v základoch i v podklade,
zmenil sa na lásku...

Moja láska

Autor: Fariel Timothy

Pôvodný názov: Moja láska

Žáner: romantická dráma

Forma: filmový scenár

Počet strán: 144

Jazyk: slovenský

Úprava: Fariel Timothy

Obálka: Fariel Timothy (motív: Pexels)

Vydavateľ: FT publisher

Číslo vydania: 1

Dátum vydania: 27. september 2018

ISBN: 978-80-570-0248-2

Všetky práva vyhradené © Fariel Timothy

Táto kniha, ako aj všetky jej súčasti, podlieha autorským právam, podľa Zákona č. 185/2015 Z. z.. Je možné ju využívať čisto na osobné účely. Knihu, ani žiadnu jej časť, nemožno bez písomného súhlasu autora šíriť tretím osobám, nemožno ju kopírovať, rozmnožovať, tlačiť, iným spôsobom duplikovať a pozmeňovať, či obchodovať s ňou.

Akékoľvek porušenie autorských práv a zákona, je trestné!

Všetky práva vyhradené © Fariel Timothy

Fariel Timothy
Moja láska

1

Hala, diváci a utlmené svetlá, všade iba bláznivý dav ľudí, všetci sústredene nazerajú v uhlíkami rozžiarené javisko, kde hltáč ohňov vsúka predpálený plameň. Následne však svetlá roztočia sa prudko do strán, priestor rozjasní sa v kolonáde miešajúcich farieb, v čo do popredia rozprúdilej explózie vstúpi Bobby, moderátor veľkolepej šou.

BOBBY

„Áno... Bol to úžasný výkon!“

S eufóriou odvetí, kým učíňuje v lakom trených doskách záverečné kroky, nazeravo hľadiac až na dvíhavých sa rozjarených ľudí.

BOBBY

**„Musím uznať,
že je až neuveriteľné,
ako rýchlo sa stratilo toľko plameňa.“**

Pokračuje v opomínaní už uhratého deja, akoby až s vášňou len pre tento zážitok, keď stále premýšľa nad ohňom, čo sa vyparil, stojac vedľa kandidáta, kým on v hodnotenie netrpezlivo už čaká.

BOBBY

**„No prichádza čas, kedy porota rozhodne o osude
tohto nádejného ohňohltača...“**

Dodáva už s menším nadchnutím, no stále sebavedomosťou pozerá, prejavujúc v saténovo lesknúcom sa saku, v nohaviciach obdobného nebového druhu, s mikrofónom pripevneným k vyčnievajúcemu, javiac sa, že gumovému uchu, v účese, čo ulízaný neúprosne pripadá, ukončujúc nazberaným chvostom, tiahnúc až dovysoka.

BOBBY

„Aký je tvoj verdikt, Andrew?“

Spytuje sa s úškrnom, v úzkych falošnosťou vykrivených perách i v pichľavých a zaklínavých očiach, zatiaľ, ako sleduje tiež hemžiacie sa davy.

ANDREW

„Pre mňa osobne... Páčilo sa mi to!“

Pohltený nadšením to zhodnocuje päťdesiatnik Andrew, správajúc, že toto číslo sa mu páčilo.

ANDREW

„Mám rád adrenalín a tvoje vystúpenie, adrenalín malo.“

Bobby s ešte výraznejším presileným úsmevom sa k ohňohľtačovi otáča, aby upriamil na jeho radosť, kým Andrew pečatí si verdikt.

ANDREW

„Takže... Hovorím áno!“

Keď publikum sa v ruchu ocitá, Bobby udržiava s nimi vycibrený očný kontakt, no zároveň i na hľtača skrz v tie rozdurené masy hľadí, keďže práve získal od Andrewa, prvé áno.

BOBBY

„Máš prvé áno! Gratulujem...“

Exaltačne oznámi, že človek by mu vážne uveril ten ohúrený pohľad, čo javí sa však, iba ako clona v líščom profile. Vzápätí už nádejne tak, niekam na kulisy sa i zadíva, v duchu premýšľajúc ďalej, no prefíkaný úsmev mu na tvári zostáva, veď akoby tá kladná črta, iba omylom sa odzrkadlila na tejto tvári.

BOBBY

„No nadišiel čas, kedy musí vyjadriť svoj názor Paula!“

Náhla zmena tvarovateľného hlasu, vyjadruje pochybnosti v prejavenú nádej, keď so zmenou škály, mení sa aj na počkanie formujúci pohľad a on rozpačito pozoruje stredné porotcovské kreslo, s občasným i zabrnením ceruzkou len vkresleného obočia.

BOBBY

„Paula? Počúvam! Ako si sa rozhodla?“

Spytuje sa už i s predstieraným nadšením na novo nasadenej tvári, keď krstným menom oslovuje tridsaťsedem ročnú ženu, ktorej spoza stola s červenými bzučiakmi, vidno okrem hlavy pokrývanej čiernymi a jemne vlnitými vlasmi rozpustenými ku pleciam, už len šatstvo nad pol pása nariasené v ramenách, červené a s čiernou mašľou ako brošňou.

BOBBY

„Očaril aj teba tento hltáč ohňov?“

Nezabudne pridať ako vsuvku i ten polízačný afekt.

PAULA

„Musím priznať... Nepáčilo sa mi **vaše vystúpenie!“**

Bojazlivo zhodnotí, čím pobúrenie plynie už od nestotožňujúceho sa davu, ktorý ukludňuje ako inak Bobby, voľne hýbajúcou dlaňou.

BOBBY

„Situácia sa nám tu zamotáva...“

Paula... Mohla by si vysvetliť, prečo si sa takto rozhodla?“

Zo začiatku dumá, keď Bobby žiada od nej podrobnejšie vysvetlenie ortielu, no neskôr javiac sa, že odhodlaná, objasní si slová.

PAULA

„Jednoducho nemám rada násilie.“

No a toto... Zdalo sa mi to byť násilné!“

Spokojná už sleduje ten rozvíjajúci sa program, no neustále akoby sa mrzela.

BOBBY

„V poriadku... Paula hovorí nie.

No nič nieje stratené, pretože o všetkom rozhodne Max.“

Rôzne formy pocitov sa utužujú v jeho tvári, keď o verdikt žiada posledného z porotcov, no dlhoročné skúsenosti v tejto brandži umožňujú mu to pred publikom skryť a nasadiť len jednoliaty úsmev.

BOBBY

„Ako si sa rozhodol?

Pošleš tohto lídra ohňa ďalej, alebo ho necháš odísť domov?“

Nesúvisle pozerá na Maxa, najmladšieho z rady porotcov, ktorý sedí v ľavej strane jeho gúľajúcich očí, odetý do úzko zošitého, sýto kráľovsky až modrého a po bokoch len prevísajúceho saka, bielej sčasti rozopnutej košele, čo pod blejzerom sa vlní, to všetko dopĺňa mu vo výkroji retiazka tak jasne zlatá, kým on v tvári obohnanej do úrovne zelenkavosivých očí hnedastými povievajúcimi vlasmi, je už pripravený v hodnotenie deja, ako Bobby s napätosťou čaká.

MAX

„Nedávam ti áno...

Prepáč, no myslím si, že sú čísla, ktoré si to zaslúžia viac.“

S jasným znením odpovie, dívajúc sa vpred, v rozžiarené javisko vo svetlých vlniacich sa farbách, s Bobbym a tiež súťažiacim uprostred.

MAX

„Prikláňam sa k názoru Pauly!“

Dodá, vyznievajúc arogantne v tóne, ako zahľadí sa k tlačidlu.

BOBBY

„Oh, to je škoda... Musíme sa rozlúčiť‘.